

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.III.10.732/2017/10.

A tanács tagjai: . Zánthy János

a tanács elnöke

. Magyarfalvi Katalin

előadó bíró

. Farkas Katalin

bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Udvardi Ildikó ügyvéd

Az alperes: Magyar Posta Zrt.

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: munkaviszony megszüntetése, felmondás
jogellenességének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Szegedi Törvényszék
2.Mf.20.879/2017/4.

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Szegedi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság

4.M.290/2015/26.

Rendelkező rész

A Kúria a Szegedi Törvényszék 2.Mf.20.879/2017/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] A felperes 1981. február 9-től állt az alperes alkalmazásában, munkáját legutóbb ügyintéző II. munkakörben a ... Postahivatalban végezte. 1988-tól a felperes szakszervezeti tisztségviselőként a

Postás Szakszervezet ... Postahivatalban működő szakszervezeti alapszervezet titkára volt. Az alperes a 2015. május 11-én kelt felmondással, 90 nap felmondási idő biztosításával megszüntette a munkaviszonyt. A felmondás indokolása szerint a Kelet-magyarországi Területi Igazgatóság vezetőjének a ... Posta engedélyezett létszámát meghatározó rendelkezése alapján a feladatok kisebb létszámhoz igazodó átszervezését kellett megvalósítani, amelynek keretében a felperes munkakörébe tartozó feladatok más, jelenleg alkalmazott munkavállalók feladatkörébe kerültek átcsoportosításra, szétosztásra, ezért az alperes a felperest nem tudja tovább foglalkoztatni.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [2] A felperes keresetében a munkaviszonya helyreállítását kérte arra hivatkozva, hogy a jogviszonyt az alperes jogellenesen, a szakszervezeti tisztségviselőként kifejtett tevékenysége miatt szüntette meg, a Postahivatal vezetője őt a létszámleépítéskor valójában emiatt választotta ki, ezért a felmondás a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 7. §-ába, 12. § (1) bekezdésébe és 271. § (3) bekezdésébe ütközik.
- [3] Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy jogszabálysértés nélkül intézkedett a munkaviszony megszüntetéséről, a felperesnek a létszámleépítéssel érintett személykénti kiválasztásáról az értékesítési tevékenységben elért gyenge eredményei, a munkatársakkal és az ügyfelekkel tanúsított viselkedése, a munkához nem megfelelő hozzáállása, nem pedig a szakszervezeti tevékenysége miatt döntött.

Az első- és másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság a keresetet - az Mt. 64. § (1) bekezdés b) pontja, (2) bekezdése, 7. § (1) bekezdése, 12. § (1) bekezdése, 271. § (3) bekezdése és 285. § (3) bekezdése, valamint az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (Ebkvtv.) 8. § s) pontja és 19. § (1)-(2) bekezdése alkalmazásával - elutasította.
- [5] Az ítélet indokolása szerint a felperes a belső értékesítési tevékenységet végző munkavállalók közül - vezetői figyelmeztetések ellenére - a leggyengébb eredményeket elérők között volt, az utolsó egy év átlagában nála gyengébb teljesítményt csak ... ért el, aki viszont sokszor az ügyféltéren kívül teljesített feladatokat. A Postahivatal munkavállalói az alperesnél az értékesítési tevékenység előmozdítása érdekében 2015. január 22-től mentorként tevékenykedő ... intézkedései miatt a felperes segítségét kérték. A felperes a kifogásokat szakszervezeti tisztségviselőként jelezte a felsőbb vezetés felé, amelynek következtében a Postahivatalnál vizsgálat indult. A Postahivatalban 2014-2015. években nagy volt a fluktuáció, emellett többen, köztük a felperes is tartósan

keresőképtelen betegállományban voltak, emiatt az alperes a távollét pótlására határozott idejű szerződéssel is foglalkoztatott munkavállalókat. Az alperes 2015. április 15-én tájékoztatta a Postahivatal vezetőjét a Kelet-magyarországi Területi Igazgatóság részére meghatározott létszámról és arról, hogy a Postahivatal engedélyezett létszáma 33 fő; ennek eredményeként létszámleépítés címén 1 fő munkaviszonyát meg kellett szüntetni.

- [6] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a munkáltatói jogkört gyakorló postavezető (...) a Postahivatal 2015. évi engedélyezett létszámára vonatkozó alperesi intézkedés után, az általa ezt követően elkészített, a Területi Igazgatóság által jóváhagyott intézkedési terv alapján döntött a felperes munkaviszonya létszámleépítés miatti megszüntetéséről. A felmondási indok valóságát a felperes nem vitatta, a létszámleépítés indokoltságát, azt, hogy a Postahivatalban felmerülő feladatokat a jövőben eggyel kevesebb fővel kívánták elvégeztetni, a bíróság nem vizsgálta, mivel a működéssel összefüggő intézkedés célszerűsége kívül esik a munkaügyi jogvita keretein.
- [7] Az elsőfokú bíróság az okirati bizonyítékok, valamint ..., ..., ..., ... és ... tanúvallomása alapján megállapította, hogy a felperes nem bizonyította, hogy az alperes valójában az érdek-képviseleti tevékenysége miatt, retorzióként, az Mt. 7. § (1) bekezdésébe, illetve a 271. § (3) bekezdésébe ütközően szüntette meg a munkaviszonyt.
- [8] Az elsőfokú bíróság az Mt. 12. § (1) bekezdése alperes általi megsértését - az Ebktv. 7. § (1) bekezdése, 8. § s) pontja és 19. § (1) bekezdése alkalmazásával történt vizsgálat eredményeként, a Postahivatal vezetője, valamint a felperes közvetlen munkahelyi vezetői és ... tanúvallomása alapján - szintén nem tartotta megállapíthatónak. Az ítéleti érvelés szerint a munkáltatói jogkör gyakorlója cáfolta a felperes érdek-képviseleti tevékenysége és a munkaviszony megszüntetése közötti okozati összefüggés fennállását, a tanú - az értékesítési tevékenység gyenge eredményének kiemelésével - megfelelő magyarázatot adott a felperes létszámleépítéssel érintettként történő kiválasztásának szempontjaira is. A másik három tanú megerősítette, hogy a munkavállalók munkavégzésének minősítése során az értékesítési tevékenység eredményei kiemelkedő jelentőséggel bírtak, a közvetlen munkahelyi vezetők tanúvallomása és az erről becsatolt kimutatás alátámasztotta az alperes azon állítását, hogy a felperes a lehetőségeihez mérten nem teljesítette megfelelően az e feladatkörbe tartozó kötelezettségeit. A felperesnél gyengébb eredményeket elérő ... teljesítményét - ... tanúvallomásával igazoltan - részben eltérő munkaköri feladatai magyarázták; mindezek alapján az elsőfokú bíróság a bizonyítékok összességében való értékelésével arra a következtetésre jutott, hogy az alperes sikerrel bizonyította a perben az egyenlő bánásmód követelményének megtartását.
- [9] A felperes fellebbezésében az Mt. 7. § (1) bekezdése, 12. § (1)

bekezdése és 271. § (3) bekezdése alperes általi megsértésével összefüggésben kifogásolta a tényállás hiányos megállapítását és a tanúvallomások értékelését.

- [10] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - helyes indokai alapján - helybenhagyta. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a felmondás indokát az Mt. 66. § (2) bekezdésének és az MK 95. számú állásfoglalásban foglaltaknak megfelelően tekintette okszerűnek, a joggal való visszaélés tilalmának vizsgálata során a tanúvallomásokat a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően értékelte. A másodfokú bíróság kiemelte, hogy a munkáltatói jogkört gyakorló Postavezetőt az alperesnél a felperes kezdeményezésére, mentor magatartása miatt indult vizsgálat nem érintette, a felperes a panaszbejelentést megelőzően több mint egy évvel korábban, 2014. elején fordult az üzemi tanács elnökéhez, amelynek alapján a Postavezető figyelmét felhívták egyes munkaviszonyra vonatkozó szabályok betartására. Önmagában abból a körülményből, hogy a felperes az érdek-képviseleti tevékenységet aktívan és sikeresen végezte, nem következik, hogy a felmondás jogos érdekének korlátozására, vélemény nyilvánítása elfojtására, érdekérvényesítési lehetőségének korlátozására vagy zaklatására irányult volna, erre a felperes indítványa alapján meghallgatott tanúk vallomásából sem lehetett következtetést levonni.
- [11] Az elsőfokú bíróság helyesen vonta le azt a következtetést is, hogy az alperes bizonyította az egyenlő bánásmód követelményének megtartását. Az alperes a létszámleépítéssel érintetteként történő kiválasztás szempontjait okirati bizonyítékkal és tanúvallomásokkal kellően igazolta, megfelelő magyarázatot adott arra is, hogy az értékesítési tevékenységben utolsó helyen végzett ... rovatoló milyen okból tudott a legkevesbé megfelelni az elvárásoknak. Az elsőfokú eljárás során nem merült fel adat arra nézve, hogy a felperes ... azonos munkát végzett, ilyen tényállítást a felperes csak a másodfokú eljárásban tett, ezért az a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján nem volt figyelembe vehető. Az a körülmény, hogy az alperes ... munkához való hozzáállásával, munkavégzése minőségével elégedettebb volt, mint a felperesével, értékelendő volt. Értékelni kellett azt is, hogy a felperesnek az értékesítési tevékenység elmaradását, különösen a biztosítási termékek ajánlásának elmulasztását az értékesítési és az üzemeltetési csoportvezető is szóvá tette, előfordult továbbá, hogy a felperes ... csoportvezető jelenlétében nem megfelelő hangnemet használt egy ügyféllel szemben, aki ez okból panaszt is tett. Az a tény, hogy a tanúk az alperes alkalmazásában álltak, önmagában nem jelenti a tanúk elfogultságát; mindezek alapján az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelése nem iratellenes, kirívó okszerűtlenség sem állapítható meg, ezért annak felülmérlegelése sem vált szükségessé.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [12] A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel,

amelyben annak hatályon kívül helyezését és a keresetének helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását, valamint az alperes költségekben való marasztalását kérte a Pp. 206. § (1) bekezdése megsértésére hivatkozva.

- [13] A felperes szerint az eljáró bíróságok nem tettek eleget a tényállás teljes körű felderítésére vonatkozó kötelezettségüknek, illetve a tényállásból megalapozatlan, jogszabálysértő következményeket vontak le. Az elsőfokú bíróság a tanúk vallomását és az okiratokat csak részben értékelte, döntését nagyrészt a bizonyítékok figyelmen kívül hagyásával hozta meg.
- [14] Az eljáró bíróságok a joggal való visszaélés vizsgálatánál figyelmen kívül hagyták, hogy ... leszámoló és rovatoló munkaköre - többségében a felperesével egyezően - csomagszolgálat teljesítése volt. Ez az állítás - ahogyan arra a másodfokú tárgyaláson is hivatkozott - nem új tény, amennyiben ez hiányosan került jegyzőkönyvezésre, úgy az a szó szerinti jegyzőkönyvezés elmaradására vezethető vissza.
- [15] A felperes a tanúvallomások jogszabálysértő, hiányos értékelése körében a következőkre hivatkozott. A létszámleépítés során a Postavezető a felperes kiválasztásáról az értékesítési adatok alapulvételével és ..., valamint ... középvezetők visszajelzései alapján döntött. Az előbbi tanú vallomásából kiderül, hogy a felperes „jellemzése nem volt kirívó a többiekhez képest, hasonló dolgokról szól mások jellemzése is”, „mindannyian szinte nullán álltak, senkinek nem ment az értékesítés”. A másik tanú elmondta, hogy az értékesítési tevékenységet nem lehetett reálisan mérni, ennek ellenére a felperes teljesítményéről úgy nyilatkozott, hogy az jó közepes szintű volt. ... egyetlen kirívó alkalmat említett csupán, amikor a felperes kicsit emeltebb hangon kommunikált az ügyféllel, vallomásában külön kiemelte, hogy a felperesnek a munkatársakkal és az ügyfelekkel biztosan jó kapcsolata volt. ... tanú elmondta az is, hogy a felperes hangnemével, modorával sem a munkatársak, sem az ügyfelek vonatkozásában nem volt probléma.
- [16] A másodfokú bíróság azon megállapítása kapcsán, hogy a felperes munkavégzésével több kifogás is felmerült, a felperes arra hivatkozott, hogy az ügyfélpanasz megalapozottságának a vezetők - a Postavezető és a középvezető tanúvallomásából kitűnően - nem jártak utána; a tanúvallomásokból az is kiderül, hogy a felperes az ezzel összefüggő kifogás közlése után az értékesítési tevékenysége javítására törekedett. A felperes 34 éven át dolgozott az alperesnél, ezen idő alatt nem volt panasz a munkájára, így életszerűtlen értékelni azt a körülményt, hogy egy esetleges, utóbb korrigált hiba elegendő indokul szolgál a munkaviszony megszüntetésére. A felmondás időszakában az alperesnek - ... személyében - volt olyan munkavállalója, aki - szemben a felperes több évtizedes rutinjával - csak néhány napos tapasztalattal rendelkezett. Azt, hogy a felperesnek és a Postavezetőnek több alkalommal volt konfliktusa a felperes szakszervezeti

tevékenységével kapcsolatban, ... és ... tanúvallomása is alátámasztotta.

- [17] Az eljárás bíróságok a fent megjelöltek alapján helytelenül alkalmazták a jogszabályokat és jutottak helytelen következtetésekre. A bíróságok a tanúvallomások értékelésénél kizárólag az alperes álláspontját alátámasztó előadásokat emelték ki, a felperes előadását gyakorlatilag teljesen figyelmen kívül hagyták, a felperes által megjelölt, az alperes és a tanúk vallomásaival alátámasztott tények, körülmények nem kerültek kimerítően értékelésre, amelyek indokát az első- és a másodfokú bíróság sem adta.
- [18] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását és a felperes költségekben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint a felperes alaptalanul hivatkozott a tényállás felderítési kötelezettség elmulasztására, az eljárás bíróságok bizonyítékértékelése és jogszabály alkalmazása is helyes volt. A felperes által indítványozott bizonyítást az elsőfokú bíróság elrendelte, a tanúvallomásokról készült jegyzőkönyv kiegészítését, vagy pontosítását a felperes nem kérte, további bizonyítási indítványt - a tárgyalás berekesztése előtti bírói felhívás ellenére - nem tett.
- [19] Az alperes kiemelte, hogy a felperes munkaviszonyát - a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal szemben - nem munkavégzési hiba, hanem az elrendelt létszámcsökkentés végrehajtási kötelezettsége teljesítése miatt szüntette meg. A felperes és a postavezető közötti, a felperes szakszervezeti tevékenysége miatti konfliktusra vonatkozó állítás iratellenes, ezt az állítást valamennyi tanú cáfolta. ... főpénztáros egyértelműen kijelentette, hogy a felperes és a postavezető között, a szakszervezeti tevékenységet érintő konkrét konfrontációnak nem volt tanúja, a felperes munkaviszonya megszüntetése és a szakszervezeti tisztségviselői tevékenysége között okozati összefüggést azért látott, mert szakmai téren „semmi rosszat” nem tudtak mondani a felperes munkájára. ... kijelentette, hogy nem tud a felperes és a postavezető közötti, szakszervezeti tevékenység miatti konfliktusról és nem gondolná, hogy okozati összefüggés lenne a felperes ezen tevékenysége és munkaviszonya megszüntetése között. ... és ... szintén nem tapasztaltak a postavezető és a felperes között konfliktust, feszültséget, ... csupán egy évvel azelőtti összevitalkozásról hallott, de a vita tárgyáról nem volt tudomása. Mindezek alapján a másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes az érdek-képviselői tevékenységével kapcsolatos retorziót nem bizonyította.
- [20] Az alperes kiemelte azt is, hogy a felperesnek módjában állt az értékesítési tevékenység eredményességére vonatkozó okirati bizonyítékait cáfolni; azt, hogy ... vele azonos körülmények között került a teljesítménylista végére, a felperes az elsőfokú eljárásban nem állította és a jegyzőkönyvezés hiányosságaira sem hivatkozott. A felperesnek lehetősége volt arra, hogy az

értékesítési tevékenységgel kapcsolatos bizonyítékok cáfolatára bizonyítási indítványt tegyen, amely esetben az alperes a felperes és ... teljesítményét pontos, munkanapokra lebontott szolgálati beosztás alapján is összehasonlította volna, a felperes azonban a 2017. január 18-i tárgyaláson csupán arra hivatkozott, hogy több más munkafolyamatot, mint pl. a csomagfelvétel, ahogyan ő is, más munkavállaló is el tudott végezni, de ő a megelőző időszakban sokat volt táppénzen, ezért ezeket a tevékenységeket akkoriban inkább ... végezte.

- [21] Az alperes szerint a postavezető jogszerűen alapította döntését az értékesítési adatokra és a középvezetők visszajelzéseire, ami szintén azt bizonyítja, hogy a felperes kiválasztására nem retorzióként került sor. Az okirati bizonyítékok, ..., ..., ... és a postavezető tanúvallomása kétséget kizáróan bizonyították, hogy a kiválasztás alapja a felperes nem megfelelő munkavégzése volt, a munkáltatói jogkör gyakorlójának döntése nem ütközött az Ebktv. 7. § (2) bekezdésébe. ... csoportvezető tanúvallomásában elismerte, hogy a csatolt jellemzést ő írta a felperestől, a leírt tényeket konkrét példával is alátámasztotta. ... megerősítette a postavezető azon állítását, hogy a felperes kiválasztásának fő okául szolgáló értékesítési tevékenység nem volt megfelelő. ... a felperes munkavégzésével és munkamoráljával kapcsolatban a vezetőktől kapott információk alapján nyilatkozott úgy, hogy a közvetlen vezetők ... a munkavégzés minősége és a munkához való hozzáállás összehasonlítása alapján határozottan jobb véleménnyel voltak, mint a felperesről. A postavezető tanúként elmondta, hogy a munkavállalók szakszervezeti tagsága és tevékenysége semmilyen befolyással nem volt a döntéshozatalra, jelentősége az értékesítési tevékenységnek volt, a felperes hozta a legkevesebb eredményt; a postavezető ezen túl utalt a középvezetőktől kapott, a felperes munkájával, munkamoráljával kapcsolatos negatív információkra is. A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyesen állapította meg, hogy az alperes kellően igazolta az egyenlő bánásmód követelményének betartását. Az eljáró bíróságok a tanúvallomásokat objektíven és jogszerűen értékelték, a felperes tévesen hivatkozott arra, hogy a tanúvallomásokból kizárólag az alperes álláspontját alátámasztó körülményeket emelték ki.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [22] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [23] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdésében meghatározott keretek között vizsgálta felül.
- [24] A felperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 206. § (1) bekezdése megsértését állította, kifogásolta a tényállás feltárásának elmulasztását, a bizonyítékok értékelését. Sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok a joggal való visszaélés körében nem vizsgálták és értékelték, hogy az értékesítési tevékenységről készített kimutatás szerint nála rosszabb eredményt elérő munkavállalóval (...) azonos

munkaköri feladatokat láttak-e el, az egyenlő bánásmód követelményének megtartására vonatkozó következtetést pedig azért tartotta jogsértőnek, mert a bíróságok az alapul szolgáló bizonyítékok mérlegelése alapján okszerűen nem juthattak volna arra a következtetésre, hogy az alperes kimentése sikeres volt.

[25] A Kúria mindennek előtt rámutat arra, hogy az Mt. 66. §-ban biztosított joggal való visszaélésre hivatkozás esetén a bíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy a munkáltató a munkavállaló jogos érdekének csorbítása, érdekérvényesítési lehetőségeinek korlátozása, zaklatása, véleménynyilvánításának elfojtása érdekében, vagy arra vezetően szüntette-e meg a munkaviszonyt. Az Mt. 7. §-a betartása szempontjából annak a ténynek, hogy a felperes és ... munkaköri feladatai, illetve az általuk ténylegesen ellátott feladatok mennyiben fedték egymást, nem volt jelentősége. A felperes az elsőfokú tárgyaláson elhangzottak jegyzőkönyvi rögzítésével kapcsolatban kifogással nem élt, a jegyzőkönyv kiegészítését nem kérte, a Pp. 235. § (1) bekezdése másodfokú bíróság általi megsértését a felülvizsgálati kérelemben nem állította. Az a probléma, hogy a fellebbezésben hivatkozott tény vizsgálatát a másodfokú bíróság jogszerűen mellőzte-e, a Pp. 206. § (1) bekezdésével nem hozható összefüggésbe.

[26] A Kúria rámutat arra is, hogy az eljáró bíróságoknak az Mt. 12. §-a megsértése körében nem arról kellett állást foglalniuk, hogy az alperes megszüntethette-e felmondással a munkaviszonyt a felperes gyenge munkateljesítménye, vagy az ügyfelekkel és munkatársakkal való kapcsolatban felmerült problémák miatt. Az alperes a felmondást nem a munkavállaló magatartásával és képességével, hanem a munkáltató működésével összefüggő okra alapította, az eljáró bíróságok a felperes értékesítés terén nyújtott teljesítményét, az ügyfelekkel és munkatársakkal való viszonyát azért vizsgálták, mert az alperes az egyenlő bánásmód követelménye betartásnak alátámasztásaként ezen tényekre, körülményekre hivatkozott. A bíróságok az Mt. 12. §-a alperes általi betartásáról az okirati bizonyítékok, a postavezető, a felperes közvetlen munkahelyi vezetői (... üzemeltetési csoportvezető és ... értékesítési vezető), valamint a Postahivatalban a felmondást megelőzően mentorként tevékenykedő személy (...) tanúvallomása alapján foglaltak állást. A felperes felülvizsgálati kérelmében az anyagi jogszabályok értelmezését és az ügyre vonatkoztatott alkalmazását nem tette vitássá, a felülvizsgálati kérelem alapján a Kúriának csak abban a kérdésben kellett és lehetett állást foglalnia, hogy a felperes létszámleépítés során történt kiválasztására vonatkozó bizonyítékok értékelése a Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütközött-e.

[27] A Kúria töretlen gyakorlata értelmében a Pp. 206. § (1) bekezdése megsértésére alapított felülvizsgálati kérelem csak akkor lehet eredményes, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen,

vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz (BH 1995.193., BH 1999.44., Mfv.III.10.553/2013/7., Mfv.III.10.136/2015/8., Mfv.III.10.044/2017/4, stb.). A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálati eljárásban, ha olyan eljárási szabálysértés nem történt, ami az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt, a megtámadott határozatot hatályában fenn kell tartani; nem állapítható meg eljárási szabálysértés, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok szabad mérlegelését támadja. (KGD 1993.296., Mfv.III.10.019/2015/7., Mfv.III.10.550/2017/4., stb.).

- [28] A Kúria a bizonyítékok felülmérlegelésére alapot adó okot a felülvizsgálattal érintett körben nem talált. Az elsőfokú bíróság a bizonyítást a felek által indítványozott körben lefolytatta; a felperes iratellenességet nem panaszolt. Az eljáró bíróságok azon következtetése, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója az 1. számú Postahivatalra elrendelt, a létszám egy fővel való csökkentésének végrehajtása során az érintett személy kiválasztásáról a munkaviszonnyal összefüggő szempontok (az értékesítési tevékenység eredményessége, a termékek ajánlásában való aktivitás, a munkához való hozzáállás, ügyfelekkel, munkatársakkal való kapcsolat) értékelésével döntött, a felperes által megjelölt, de más tanúk vallomásaival sem állt ellentétben. Az eljáró bíróságok a munkáltatói döntés okait illetően helytállóan tulajdonítottak jelentőséget a munkáltatói jogkör gyakorlója és a felperes közvetlen munkahelyi vezetői, kiemelten az értékesítési feladatok ellátását közvetlenül ellenőrző vezető tanúvallomásának. A felperes álláspontjával szemben nem bírt perdöntő jelentőséggel az, hogy a közvetlen munkahelyi vezetők tanúkénti meghallgatásuk során a felperes munkavégzését, teljesítményét a többiekhez viszonyítva összességében megfelelőnek értékelték, az eljáró bíróságoknak - a korábban kifejtettek szerint - nem a munkavállaló magatartásával, vagy képességével összefüggő okból kiadott felmondás jogszerűségét kellett megítélniük, a felperes munkavégzése eredményességét (és az ügyfelekkel, munkatársakkal való kapcsolatát) az Mt. 12. §-a és az Ebktv. rendelkezései alperes általi betartása szempontjából kellett vizsgálniuk.
- [29] A felperes nem vitatta, hogy a munkavállalók teljesítményének felmérése, munkájuk értékelése már korábban, a létszámcsökkentésről szóló központi döntés meghozatala előtt - a Postahivatal működésének racionalizálása, a munkaidő optimális kihasználása, az értékesítési eredmények javítása érdekében elrendelt intézkedések között - megkezdődött. Az alperes azon állítását, hogy a postavezető a közvetlen munkahelyi vezetőktől korábban, a felperes értékesítésben kifejtett tevékenységéről, a munkatársakkal és ügyfelekkel való kapcsolatáról kapott információk figyelembe vételével döntött a felperes kiválasztásáról, a postavezető tanúvallomásán kívül ... tanúvallomása is igazolta, ezt a vezetői

intézkedésekről tudomással bíró közvetlen munkahelyi vezetők tanúvallomása sem cáfolta. A postavezető és ... tanúvallomása alapján megállapítható volt az is, hogy a közvetlen munkahelyi vezetők 2015. év elején, a postahivatal működésének racionalizálása érdekében folytatott vizsgálat során a legtöbb kritikát a felperes munkájával és magatartásával kapcsolatban fogalmazták meg.

- [30] Az eljárt bíróságok helytállóan tulajdonítottak jelentőséget az értékesítési vezető tanúvallomásának, amely alátámasztotta, hogy a felperes az értékesítésben nem csupán objektív okok miatt (a csomagfelvételi munka mellett nehezebb volt jó eredményeket elérni) teljesített gyengébben, hanem mert a termékek ajánlásában - figyelemfelhívás ellenére - nem fejtett ki kellő aktivitást. Az értékesítési vezető a tárgyaláson - a felülvizsgálati kérelemben felhozottakon túlmenően - elmondta azt is, hogy a felperes értékesítési és ajánlási tevékenysége, teljesítménye a csomagfelvevő munkát végzőkkel való összehasonlításban „alatta maradt”, és nyilatkozott arról is, hogy a felperest a pénzfelvevőkkel való összehasonlításban jellemezte úgy, hogy közepes teljesítményt nyújtott. Ezen, munkavégzéssel összefüggő kifogást pedig a postavezető a létszámleépítés végrehajtásakor jogszabálysértés nélkül vette figyelembe.
- [31] A felek az elsőfokú és a felülvizsgálati eljárásban előterjesztett beadványaikban a tanúvallomásokból az állításaikat alátámasztó nyilatkozatokat emelték ki. Kétségtelen, hogy az eljárt bíróságoknak a felmondás jogszerűségével kapcsolatos kérdésekben olyan tanúvallomások alapján kellett állást foglalniuk, amelyek egymással nem mindenben álltak összhangban, a bizonyítékok összességében való értékelésében azonban nem lehetett kimutatni olyan kirívó logikai ellentmondást, amely az Mt. 12. §-a betartására vonatkozó végkövetkeztetés okszerűtlenségének megállapítására vezet. Az eljárt bíróságok a Pp. 206. § (1) bekezdése megsértése nélkül állapították meg, hogy az alperes a kiválasztás alapjául szolgáló szempontok közül a felperes értékesítési tevékenységével és teljesítményével összefüggő ok fennállását bizonyította.
- [32] A Kúria álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem lehetett okszerűen arra a következtetésre jutni, hogy a felperes viszonya a munkatársakkal és az ügyfelekkel a felperes magatartására visszavezethetően konfliktusosnak volt tekinthető. Ennek a körülménynek azonban, tekintve, hogy az értékesítési tevékenységével és eredményével kapcsolatos ok fennállását, ezzel összefüggésben az Mt. 12. §-a betartását az alperes - a fentiek szerint - bizonyította, nem volt perdöntő jelentősége.
- [33] A felperes felülvizsgálati kérelmében - az indokok részletezése nélkül, ... és tanúvallomására hivatkozással - állította, hogy a munkaviszony szakszervezeti tevékenysége miatt történt megszüntetését a bizonyítékok alátámasztották. Az eljárt bíróságok az e tárgyban nyilatkozó valamennyi tanú vallomását értékelték, döntésük meghozatala során ... és ... főpénztáros tanúvallomását

figyelembe vették. A Kúria a Pp. 206. § (1) bekezdése megsértését, ha a fél pusztán a bizonyítékok szabad mérlegelését támadja - a korábban hivatkozott gyakorlata alapján - nem állapítja meg. A Kúria csupán utal arra, hogy a felperes által megjelölt tanúk vallomásaival - a felperes álláspontjával szemben - nem volt alátámasztható, hogy a munkaviszony megszüntetésére a felperes szakszervezeti tevékenysége miatt került sor. A két tanú - közvetlen észlelés, illetve hallomás alapján - beszámolt ugyan arról, hogy a felperes és a postavezető között volt konfliktus a felperes szakszervezeti tevékenysége miatt és ... kifejezetten erre vezette vissza a jogviszony megszüntetését. ... azonban azt is elmondta, hogy nem tud róla, hogy ennek „bármilyen köze lett volna” a felperes kiválasztásához, valamint hogy pontosan nem tudja az okot, de „úgy hallotta”, hogy az értékesítési munkájával nem voltak megelégedve.

- [34] A Kúria a fentiek alapján, a Pp. 275. § (2) bekezdésében meghatározott korlátok között eljárva megállapította, hogy az eljáró bíróságok bizonyítékértékelésében a felülvizsgálattal érintett körben nem volt kimutatható lényeges, a bizonyítékok felülmérlegelésre alapot adó ellentmondás, ezért a jogerős ítéletet - a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [35] A felperes az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles.
- [36] A Kúria a felülvizsgálati eljárás illetékéről, figyelemmel arra, hogy a felperes munkavállalói költségkezdvezményben részesült, a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján rendelkezett.
- [37] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

, 2018. október 29.

. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k.
előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő